

Glas mladih Bele Krajine 79

Prvi glas Bele Krajine - Darja Pečavar

Črnomelj, 2. junija - Na drugi, sedaj že tradicionalni belokranjski prireditvi neznanih pevskih talentov, ki jo je organizirala mladi Emona Dolenjka v Črnomlju pod pokroviteljstvom SOZD Emone v sodelovanju z občinsko konferenco ZSMS Črnomelj in glasbeno mladino Bele krajine, se je za prvi glas Bele krajine potegovalo 18 mladih pevk in pevcev.

Priveditev je bila v nabitosti polni dvorani Kulturnega doma, v katerem je bilo med drugo svetovno vojno zgodovinsko zasedanje Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta. Uro pred prireditvijo so mladinci Emone v avli Kulturnega doma odprli razstavo fotografij o Emoni pod geslom: »Emona včeraj, danes in jutri«, ki je obiskovalcem v slikah prikazala dejavnosti SOZD Emone.

Med mladimi pevci je zmagala tako z odločitvijo strokovne komisije kot občinstva **Darja Pečavar**, domačinka, ter prejela nagrado pokrovitelja ter publike - kitaro in prenosni radijski sprejemnik. Nastopila je s popevko »Nasmeh polnih dni«, ki jo poje znana pevka Moni Kovačič. Zapela jo je res odlično, dokaz je nedeljeno mnenje strokovne komisije in publike ter je upravičeno osvojila prvo mesto.

Drugi najboljši po mnenju strokovne komisije in tretji po mnenju publike je bil mladi vojak **Andrija Jakovič**, doma z otoka Kročule, ki je s pravim dalmatinskim melosom zapel znano popevko: »Oprosti mi pape«, tretji po oceni komisije je bil domačin **Srečko Brezar** s popevko: »Dal se sjetiš nekad mene«, druga po mnenju publike pa je bila **Silva Butala**, ki je zapela pesem »Cross your heart«.

Strokovna komisija, sestavljena iz samih glasbenih delavcev, med njimi je bil tudi Kajetan Zupan, predsednik Slovenske popevke 79, je imela ostro oko in uho. Ocenjevala je kompletan nastop in vtis tekmovalca, tehnično, čustveno in umetniško interpretacijo ter zahtevnost pesmi in lastno ustvarjalnost pevca.

Med odmorom, ki je bil potreben, da je komisija prešla glasovnice publike in seštela točke strokovne žirije, je za zabavo poskrbel skupina Rondo in pevec - gost oddaje Darko Domjan. Občinstvo, pretežno mladina, je kljub temu, da je glasbeni program trajal skoraj poltretjo uro in je bilo ozvočenje na zaviljivi višini (beri - jakosti), z nenehnim aplavzom zahtevalo še in še pesmi. Oddajo so lahko poslušali tudi tisti, ki so stali na terasi Kulturnega doma in vstopnic niso mogli kupiti.

Letošnje športne igre živilcev Slovenije so bile že šeste po vrsti. Organizator je bila HP Droga Portorož, ki je razpisala tekmovanje za moške v balinanju, kegljanju, krosu, malem nogometu, namiznem tenisu, rokometu in streljanju, šahu in vlečenju vrvi, za ženske pa v kegljanju, krosu, streljanju in namiznem tenisu.

Emonci smo sodelovali prav v vseh panogah kar z 90 tekmovalci, in sicer iz Blagovnega centra, Bernardina, Riviere, H-Union, SM Maribor, Maloprodaja Ljubljana, Trgovska hiša Maksimarket, E-Merkur Ptuj, MIZ Zalog, Prašičereja Ihan, Poljedelstvo-Govedoreja Domžale, E-Merkur Ljubljana, E-Commerce in Centro-merkur maloprodaja.

9. junija - bila je sončna poletna sobota - smo merili svoje moči v Portorožu, Luciji in Izoli. Organizatorji so imeli s tem največ težav, ker niso mogli pripraviti tekmovanja na enem kraju, vendar pa to športnega prijetnega vzdušja ni pokvarilo. Borbenosti tudi ni zmanjšala vročina, ki nam je kar prehitro jemala moči. Zvečer, ko je bila v Fiesi svečana razglasitev rezultatov in podelitev pokalov, smo bili Emonci lahko zadovoljni. V končni skupni razvrstitvi smo med 29 sodelujočimi organizacijami združenega dela zasedli odlično drugo mesto s 151 točkami, samo dve točki za magovalci - gostitelji, za nami pa so bili delavci Mercatorja s 148 točkami.

Moški so bili prvi v šahu, kegljanju, v krosu drugi, balinarnji peti, strelci petnajsti, namizni tenis štirinajsti, vlečna ekipa je bila solidna četrta.

■ ŠPORTNE IGRE - ŽIVILIADA

Drugi v Portorožu

Nogometaši in rokometarji so bili sicer zadnji, a važno je sodelovati. Ženske so bile premočno prve v namiznem tenisu, strelke osme, kegljačice osme in v krosu tretje.

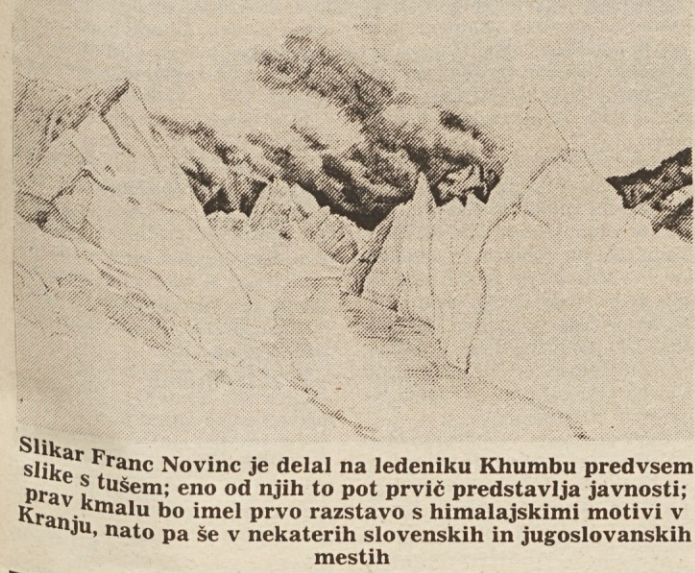
Tudi med posamezniki v krosu smo imeli zelo dobre uvrstitve, tako je pri starejših moških premočno zmagal Pavle Groznik, drugi pa je bil Rudi Šmid iz Ihana. Pri ženskah smo slavili zmago pri najmlajših tekmovalkah, in sicer je bila prva Nada Šaupel iz SM Maribor.

Pet prvih mest v posameznih panogah in drugo mesto v skupni uvrstitvi je vsekar dober rezultat. Izkazalo se je torej, da so najboljši s športnih iger Emone lahko med najboljšimi delavci - živilci iz vse Slovenije. To je vzpodbuda za naprej!

Zadovoljni z dobrimi rezultati smo lahko prezrli nekaj organizacijskih pomanjklivosti, katerim se organizator skoraj ni mogel izogniti, a kot rečeno, najpomembnejše je tovariško vzdušje in zdrav tekmovalni duh, česar pa nismo pogrešali.

Čestitamo vsem našim najboljšim in drugim! Za konec naj povemo še to, da je imelo častno predsedstvo sejo, kjer so predlagali organizatorja poletne živiljade za prihodnje leto. To naj bi bil Mercator Ljubljana ali ABC Pomurka. Republiški sindikalni svet bo medtem obravnaval še predloge za spremembo organizacije te športne manifestacije.

MIRA TEŽAK

Slikar Franc Novinc je delal na ledeniku Khumbu predvsem slike s tušem; eno od njih to pot prvič predstavlja javnosti; prav kmalu bo imel prvo razstavo s himalajskimi motivi v Kranju, nato pa še v nekaterih slovenskih in jugoslovanskih mestih

Kamenčki izpod Everesta

Skoraj vsak Slovenec vé skoraj vse o letošnji jugoslovanski himalajski odpravi, ki se je povzpela na najvišjo goro sveta. Časopisi, radio in televizija so sproti seznanjali slovensko javnost z dogajanjem okrog »strehe sveta«.

Nekaterih reči pa Slovenci vendarle niso zvedeli: fantom pod mogočno goro, ki ji pravijo Nepalci Sagarmata, Tibetanci Comolungma in zahodni svet Mount Everest, se je pripetilo marsikaj smešnega. O tem ni doslej pisal še noben časopis.

boko na ušesa in tako skoraj nepremično sedel nekaj ur, dokler slika ni bila narejena.

Edina živa bitja, ki so občudovala njegovo ustvarjanje, so bile črnokljune kavke, ki so ga obletavale. Vendar se slikar ni zmenil za ne, ker je bil pozoren na druge reči v svoji okolici.

Nekega dne pa se je nenadoma zdrznil, ko ga je nekaj začelo kljuvati po glavi. Stresel se je in pogledal navzgor - ter videl, kako mu je v divjem loku zletela z glave črna pošast.

Pred tem je bil tako miren, da ga je kavka zamenjala za nenavaden izrastek na ledeni gori.

se kmalu spremenila v vodo, in stresel v pripravljeno tekočino, vsebino neke vrecke, ki jo je našel v šotorovem kotu.

Bil je resda čaj, vendar na gosto pomešan s puhom iz spalnih vreč.

Ko mu je Romi očital, da je skuhal to kosilo precej z levo roko, mu je Dule mirno odvrnil: »Hotel sem ti le dobro. Ptiči imajo precej puha, zato lahko visoko letajo. Proti vrhu boš šel kot ptica...«

Vsaki član odprave je imel poleg nahrbtnika, ki ga je nosil vso pot na ramah, na poti do baznega tabora in nazaj v Kathmandu svoj plastičen sod, v katerem je imel največji del osebne opreme, ki je med potjo ni potreboval. Te sode so nosili nosači.

Pisec tehle vrstic je nekega večera dva dni hodil iz baznega tabora pogrešil svoj osebni sod, ki ga je nosačica prinesla k šotorom šele naslednje jutro. Brž ko ga je postavila na tla, je stopila k njemu ena od domačink, se naslonila na sod in rekla, da je bila že zaskrbljena, ker njene prtljage tako dolgo ni bilo.

Vanja Matijevec, ki je bil med potjo iz baznega tabora do Kathmanduja zadolžen za osebno opremo članov odprave, je seveda videl na sodu številko, iz katere je bilo razvidno, da gre za enega od osebni sodov članov odprave. Poklical je lastnika in mu razložil, da si ženska lasti pravico do tuje lastnine in od te pravice noče odstopiti. V tem je šla celo tako daleč, da je na sod reporterja »Dela« z nepalsko pisavo napisala svoj naslov in eni od šerpovskih vasi pod Everestom.

Nesporazum so člani odprave sicer s težavo rešili, pravemu lastniku pa so bili še nekaj dni nevoščljivi:

Medtem ko je po svetu naveda, da dajejo dekleta fantom svoje naslove napisane na papir, je postal reporter »Dela« edini človek na svetu, ki mu je dala punca svoj naslov kar na njegovo osebno prtljago...

MARJAN RAZTRESEN

Živiliadi 79 - ob rob

V soboto 9. junija so bile v Portorožu športne igre slovenskih živilcev. O rezultatih in uspehu Emone, ki je bila v skupni razvrstitvi na imenitnem drugem mestu - takoj za gostiteljem Drogo iz Portoroža - je več napisanega v drugih člankih. Tokrat bi rad spomnil na našo vodjo športne in rekreacijske dejavnosti tov. Miro Težak. Brez njene pomoči in prizadevnosti (včasih je tudi rečeno ali si natiho mislimo, da je sitna) bi uspeh ekipe ali posameznikov bil sigurno manjši. Voditi 70-člansko ekipo ni mačji kašelj. Ekipa Emone je nasploh delovala najbolj kolektivno in enotno, ker je tudi eden pomembnih uspehov, ki ga velja v bodoče še bolj negovati.

PAVEL GROZNIK

■ ŠPORT IN REKREACIJA

Najboljši kegljači iz Čateških toplic

Aktiv ZSMS TOZD Zdravišče Čateške Toplice je v okviru praznovanja Dneva mladosti in drugih pomembnih jubilejev v l. 1979 uspešno organiziral tekmovanje mladinskih ekip v kegljanju (v borbenih igrar). Tekmovanja se je udeležilo 6 mladinskih ekip iz okoliških krajev. 1. mesto in prehodni pokal občinske konference ZSMS Brežice je osvojila ekipa Čateških Toplic s 448 podrtimi keglji, druga je bila ekipa Čateža s 419 podrtimi keglji, tretja pa ekipa AGRARIE s 370 keglji. Dogovorili smo se, da bo turnir ob praznovanju Dneva mladosti odslej tradicionalen. V bodoče naj bi se tega tekmovanja udeležile tudi ekipe drugih TOZD oziroma DO v okviru SOZD EMONA.

TONE AGREŽ

Himalajci so nam pisali

Ponosni, da smo tudi mi sodelovali pri dostavi prehranjenega blaga v vaš zbirni center v Ljubljani. Spremljali smo vas na vaši dolgi in naporni poti. Vaša poročila so nas razveseljevala in navduševala in naša želja je bila, da dosežete svoj cilj ter se srečni in zadovoljni vrnete kot zmagovalci nove jugoslovanske smeri na Everest. Hvala za vašo kartico iz Kathmanduja!

STEFKA ROSTOHAR, prodajni oddelek DO Blag. centra TOZD Prehrena.

Črnomelj je vabil

